

Nr 129.

Av herr **Hollertz**, *angående beredande åt vägdistrikt av rätt att försälja mark, som genom omläggning av allmän väg kommit distriktet till godo.*

Under de senare åren har en rätt omfattande vägomläggning kommit till stånd, och en följd av detta är, att en hel del förutvarande vägar ligga, vad jag kan förstå, som ingen mans land. Dessa, man kan kalla dem avlagda vägar, ha utan vidare blivit tillgodoförda den, vars mark gränsar intill eller ligger på båda sidor om vägen. Denne innehar och brukar marken, trots att han icke har den ringaste äganderätt till densamma. Vägdistrikten, som ha hand om vägarna, kunna ej göra sig något gagn av den, utan se hellre att den blir till nytta, hellre än att ligga och skräpa. Det finns fall, då en markägare sålt en tomt för bebyggande, vilken haft ett läge mellan en gammal avlagd och en ny väg. Tomten har varit sådan, att placerandet av huset har skett på den gamla avlagda vägen. Man kan förstå vilket "hälleberg" egnahemsbyggaren lagt sin stuga på. Kommer därtill att egnahemsbyggaren låtit in-teckna sin lilla fastighet för låns erhållande, förstår man vilken säkerhet långivaren erhållit. Det kan invändas, att det tillhör långivaren att granska dylikt. Ja, det kan sägas så. Men förhållandet framgår icke alltid av handlingarna utan kan konstateras endast på platsen och med karta i handen, ty vanligen finnes i handlingarna intet som tyder på att allt icke är som det skall vara. Handlingarna kunna vara fullt klara och taxeringsvärde åsatt i sin helhet den fastighet, å vilken lagfart beviljats, ehuru väl att stugan ligger på den gamla avlagda landsvägen.

På senare tiden ha ju många av våra större och mindre köpingar och samhällen på grund av kommunikationerna kommit till. Merendels ha här ny-anlagda vägar kommit till stånd, och mycket förtret och besvär ha de gamla avlagda vägarna vållat och vålla, enär, som äganderätten nu är till vägarna, ingen kan avyttra och sälja dem. Detta är en sak, som måste på ett eller annat sätt ordnas.

Enligt mitt förmenande bör äganderätten till samtliga allmänna vägar, vilka finnas upptagna som sådana å vederbörande ägokartor, tillerkännas vägdistrikten, vilka i följd därav äga förenämnda rätt att försälja dessa, varigenom vinnnes, att ett ordnat förhållande kan inträda.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning rörande lagbestämmelser i syfte att tillerkänna vägdistriktet rätt att försälja sådan mark, som genom omläggning av allmän väg kommit vägdistriktet till godo, och framläggandet för riksdagen av det förslag, vartill utredningen kan ge anledning.

Stockholm den 17 januari 1930.

S. P. Hollertz.